

Efterbetaling, som de andre slipper for. Det bliver akkurat det Beløb, Tienden beløber sig til hvert Aar.

Emil Petersen: Efter de Oplysninger, der foreligger for os om Kapitelstakstens Ansættelse for Aaret 1914, er der god Grund til at tro, at Kapitelstaksten Landet over vil stige uforholdsmæssigt. De Oplysninger, vi har faaet fra Statistisk Departement, berettiger vel til at gaa ud fra, at Varepriserne i det hele paa Grund af Krigen er steget med omtrent 25 pCt., men Kapitelstaksten vil temmelig sikkert i Sammenligning med det foregaaende Aar stige med omkring 50 pCt. Der er derfor god Grund for Regeringen til at tage under Overvejelse, om man ikke kan finde en eller anden Form, hvorunder der kan bødes paa de uheldige Forhold, der vil opstaa for dem, der skal yde betydelige Afgifter efter Kapitelstakst. I denne Forbindelse er der ikke stor Forskel paa de forskellige Arter af Ydelser. Det er for saa vidt ligegyldigt, om man efter Kapitelstaksten skal yde en Afgift, som hedder Arvefæsteafgift eller Fæsteafgift eller Forpagtningsafgift. Byrden vil i og for sig hvile lige tungt paa vedkommende Yder.

Kapitelstaksten er, som det er udtalt, gammelkendt her i Landet. Der var en Tid — den ligger ikke saa langt tilbage —, da Kapitelstaksten var en virkelig Norm, et korrekt talmæssigt Udtryk for Landbrugskonjunkturerne, men saaledes er det ikke mere. Jeg tror, at dette Forhold forandres omkring Midten af 80-erne, da Landbruget begyndte at importere Korn i Stedet for at eksportere. Siden den Tid er Landbrugets økonomiske Stilling i det hele ikke bestemt af Kornsalget, men af helt andre Forhold, navnlig af Prisen paa de dyriske Produkter. Til denne Omstændighed: at Kapitelstaksten ikke længere er et korrekt Udtryk for Landbrugets økonomiske Bæreevne, kommer; at i Aar ganske ekstraordinære Forhold har spillet ind, som vil blive medbestemmende for den Kapitelstakst, der snart vil blive ansat. Det er ikke alene den hele verdenspolitiske Situation, der har bidraget til at højne Kapitelstaksten for 1914 — de Forhold, Krigen i saa Henseende fører med sig, maa vi finde os i; dem kan vi ikke ændre —, men vi har ogsaa selv bidraget noget til at højne den Kapitelstakst, som nu saa mange beklager sig over. Importen standsede i Begyndelsen af August; det kunde vi ikke ændre. Men saa kom der Forbud mod Opfodring af Vintersæd, hvad

der bidrog til, at Prisen blev højere særlig paa Byg og Havre og de Foderstoffer, det ikke var forbudt at opfodre. Naar man ikke kan faa Tilførsel udefra og det bliver forbudt at fodre en væsentlig Del af Høsten op, saa bliver Efterspørgselen større for alle de andre Kornsorters Vedkommende, og saaledes er det gaaet til, at Prisen paa Byg er steget uforholdsmæssigt højt. Af de Oplysninger, der findes i Motiverne til Lovforslaget, vil det ses, at ca. $\frac{3}{4}$ af det Korn, der ydes efter Kapitelstakst, er Byg, og man ved ogsaa ad anden Vej, at den langt overvejende Del af det Korn, der her er Tale om, er Byg. Derfor er Spørgsmaalet altid, naar de, der skal svare, og de, der skal nyde, efter Kapitelstaksterne, overvejer denne Sag: Hvad bliver Kapitelstaksten for Byg?

Fodringsforbudet har som sagt, ligesom senere Maksimalprisen for Rug, bevirket, at de sidste Indberetninger har angivet meget høje Priser paa denne Kornsort. For øvrigt er Opgivelserne til Kapitelstakst i Aar noget mere usikre at bygge paa, end de plejer at være. Adskillige af dem, der skulde indberette, har ikke været i Stand til at finde den rette Norm for Priserne paa det paagældende Sted, fordi Handelen med Korn ikke har været fri. Jeg synes derfor, man skulde overveje, om der ikke kunde findes en Form, hvorved der skabtes Lempelser for dem, som alt dette falder til Byrde. Jeg tror ikke, man kan gøre Forskel paa Ejere og Forpagtere. Det ærede Medlem for Præstø Amts 4de Valgkreds (E. Rasmussen) mente, at Forpagterne var særlig gunstigt stillede, fordi de ved Hestesalg og paa anden Maade havde kunnet skaffe sig Fordel af de opadgaaende Konjunkturer. Men det maa Ejerne af tilsvarende Ejendomme jo ogsaa kunne have gjort. Forpagterne er i saa Henseende ikke bedre stillede end andre Mennesker. Det er ogsaa blevet udtalt, at det faldt ikke Forpagterne saa ubelejlighedsomt at svare den høje Kapitelstakst, for de har Korn og kan sælge det til de høje Priser; dette blev saaledes nævnt af det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger). Ja, hvis de havde Korn at undvære og kunde sælge deraf, vilde de ikke lide noget Tab ved den høje Kapitelstakst; men saaledes er Forholdet ikke. Har de haft noget, som de mente at kunne undvære, har de solgt det tidligt paa Efteraaret, og da laa Prisen betydeligt under det, man nu forudsætter, Kapitelstaksten vil blive. Der var vel ogsaa dem, der mente, at man nok kunde impor-